

devanudaiyaniyayappiramanam.org

இணைப்பு 8h: ஆலயத்துடன் தொடர்புடைய பகுதியளவு மற்றும் அடையாளரீதியான கீழ்ப்படிதல்

எருசலேமில் ஆலயம் இருந்தால் மட்டுமே கடைப்பிடிக்கக்கூடிய கடவுளுடைய சட்டங்களை ஆராயும் தொடரின் ஒரு பகுதியாக இந்தப் பக்கம் உள்ளது.

- இணைப்பு 8a: ஆலயம் தேவைப்படும் கடவுளுடைய சட்டங்கள்
- இணைப்பு 8b: பலிகள் — இன்று அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க முடியாதது ஏன்
- இணைப்பு 8c: வேதாகமப் பண்டிகைகள் — இன்று அவற்றில் எதையும் கடைப்பிடிக்க முடியாதது ஏன்
- இணைப்பு 8d: சுத்திகரிப்புச் சட்டங்கள் — ஆலயம் இல்லாமல் அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க முடியாதது ஏன்
- இணைப்பு 8e: தசமபாகங்களும் முதற்பலன்களும் — இன்று அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க முடியாதது ஏன்
- இணைப்பு 8f: திருவிருந்து ஆராதனை — இயேசுவின் கடைசி இராப்போஜனம் பஸ்காவாக இருந்தது
- இணைப்பு 8g: நசரேயர் மற்றும் நேர்த்திக்கடன் சட்டங்கள் — இன்று அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க முடியாதது ஏன்
- இணைப்பு 8h: ஆலயத்துடன் தொடர்புடைய பகுதியளவு மற்றும் அடையாளரீதியான கீழ்ப்படிதல் (இந்தப் பக்கம்).
- இணைப்பு 8i: சிலுவையும் ஆலயமும்

நவீன மதத்தில் மிகப் பெரிய தவறான புரிதல்களில் ஒன்று, கடவுள் தாம் கொடுத்த கட்டளைகளுக்குப் பதிலாகப் பகுதியளவான கீழ்ப்படிதலையோ

அடையாளரீதியான கீழ்ப்படிதலையோ ஏற்றுக்கொள்கிறார் என்ற நம்பிக்கையாகும். ஆனால் கடவுளுடைய நியாயப்பிரமாணம் துல்லியமானது. அவருடைய தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாகவும் மேசியா மூலமாகவும் வெளிப்படுத்தப்பட்ட ஒவ்வொரு வார்த்தையும், ஒவ்வொரு விவரமும், ஒவ்வொரு எல்லையும் அவருடைய அதிகாரத்தின் முழு வலிமையையும் கொண்டிருக்கின்றன. எதையும் சேர்க்கக் கூடாது. எதையும் நீக்கக் கூடாது (உபாகமம் 4:2; 12:32). கடவுளுடைய நியாயப்பிரமாணத்தின் ஒரு பகுதியை மாற்றலாம், தளர்த்தலாம், வேறொன்றால் பதிலீடு செய்யலாம் அல்லது மறுவடிவமைக்கலாம் என்று ஒருவர் தீர்மானிக்கும் அந்தக் கணத்திலிருந்து, அவர் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிவதில்லை—தனக்குத்தானே கீழ்ப்படிகிறார்.

கடவுளின் துல்லியமும் உண்மையான கீழ்ப்படிதலின் இயல்பும்

கடவுள் ஒருபோதும் தெளிவற்ற கட்டளைகளைக் கொடுக்கவில்லை. அவர் துல்லியமான கட்டளைகளைக் கொடுத்தார். அவர் பலிகளைக் கட்டளையிட்டபோது, மிருகங்கள், ஆசாரியர்கள், பலிபீடம், நெருப்பு, இடம், காலம் ஆகியவற்றைப் பற்றிய விவரங்களைக் கொடுத்தார். அவர் பண்டிகைகளைக் கட்டளையிட்டபோது, நாட்கள், காணிக்கைகள், சுத்தத் தேவைகள், வழிபாட்டுத் தலம் ஆகியவற்றை வரையறுத்தார். அவர் நேர்த்திக்கடன்களைக் கட்டளையிட்டபோது, அவை எவ்வாறு தொடங்க வேண்டும், எவ்வாறு தொடர வேண்டும், எவ்வாறு முடிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிட்டார். அவர் தசமபாகங்களையும் முதற்பலன்களையும் கட்டளையிட்டபோது, எவற்றைக் கொண்டுவர வேண்டும், எங்கே கொண்டுவர வேண்டும், யார் அவற்றைப் பெற வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிட்டார். எதுவும் மனிதரின் படைப்பாற்றலையோ தனிப்பட்ட விளக்கத்தையோ சார்ந்திருக்கவில்லை.

இந்தத் துல்லியம் தற்செயலானதல்ல. இது நியாயப்பிரமாணத்தைக் கொடுத்தவரின் குணத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது. கடவுள் ஒருபோதும் கவனக்குறைவானவரோ, தோராயமானவரோ, தன்னிச்சையாக மாற்றங்களைச் செய்ய அனுமதிப்பவரோ அல்ல. மக்கள் தாம் கட்டளையிட்டிருக்க வேண்டும் என்று விரும்புவதற்குக் கீழ்ப்படிவதை அல்ல, அவர் கட்டளையிட்டதற்குக் கீழ்ப்படிவதையே அவர் எதிர்பார்க்கிறார்.

ஆகவே, ஒருவர் ஒரு சட்டத்தைப் பகுதியளவில் கடைப்பிடிக்கும்போதோ—அல்லது தேவையான செயல்களுக்குப் பதிலாக அடையாளரீதியான செயல்களைச் செய்யும்போதோ—அவர் இனி கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிவதில்லை. அவரே உருவாக்கிய கட்டளையின் ஒரு வடிவத்திற்குக் கீழ்ப்படிகிறார்.

பகுதியளவான கீழ்ப்படிதல் கீழ்ப்படியாமையே

பகுதியளவான கீழ்ப்படிதல் என்பது, கடினமானதாகவோ செலவுமிக்கதாகவோ கட்டுப்படுத்துவதாகவோ தோன்றும் அம்சங்களைக் கைவிட்டுவிட்டு, ஒரு கட்டளையின் “எளிதான” அல்லது “வசதியான” அம்சங்களைக் கடைப்பிடிக்க முயல்வதாகும். ஆனால் நியாயப்பிரமாணம் துண்டு துண்டாக வருவதில்லை. தேர்ந்தெடுத்துக் கீழ்ப்படிவது, புறக்கணிக்கப்படும் பகுதிகளின் மீது கடவுளுக்கு உள்ள அதிகாரத்தை மறுப்பதாகும்.

கடவுளுடைய கட்டளைகளின் ஒரு சிறு விவரத்தைக்கூட மறுப்பது கலகமே என்று கடவுள் இஸ்ரவேலை மீண்டும் மீண்டும் எச்சரித்தார் (உபாகமம் 27:26; எரேமியா 11:3-4). மிகச் சிறிய கட்டளையைக்கூட தளர்த்துகிறவன் பரலோகராஜ்யத்தில் சிறியவன் எனப்படுவான் என்று இயேசு கூறியபோது அதே உண்மையை உறுதிப்படுத்தினார் (மத்தேயு 5:17-19). கடினமான பகுதிகளைப் புறக்கணித்துவிட்டு மற்றவற்றைக் கடைப்பிடிக்க மேசியா ஒருபோதும் அனுமதி அளிக்கவில்லை.

ஆலயத்தைச் சார்ந்த சட்டங்கள் ஒருபோதும் ஒழிக்கப்படவில்லை என்பதை அனைவரும் புரிந்துகொள்வது முக்கியம். கடவுள் ஆலயத்தை அகற்றினார்; நியாயப்பிரமாணத்தை அல்ல. நியாயப்பிரமாணத்தை முழுமையாகக் கடைப்பிடிக்க முடியாதபோது, பகுதியளவான கீழ்ப்படிதல் என்பது ஒரு தெரிவல்ல. அதை மாற்ற மறுப்பதன் மூலம் வழிபடுபவர் நியாயப்பிரமாணத்தை மதிக்க வேண்டும்.

அடையாளரீதியான கீழ்ப்படிதல் மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட வழிபாடு

அடையாளரீதியான கீழ்ப்படிதல் இன்னும் ஆபத்தானது. இயலாத ஒரு கட்டளைக்குப் பதிலாக, அந்தச் சட்டத்தை “மதிப்பதற்காக” வடிவமைக்கப்பட்ட

அடையாளச் செயலை ஒருவர் செய்ய முயலும்போது அது நிகழ்கிறது. ஆனால் அடையாளரீதியான மாற்றீடுகளுக்கு கடவுள் அனுமதி அளிக்கவில்லை. ஆலயம் இருந்தபோது பலிகளுக்குப் பதிலாக ஜெபங்களையோ, பண்டிகைகளுக்குப் பதிலாக தியானங்களையோ இஸ்ரவேல் மாற்றிக்கொள்ள அவர் அனுமதிக்கவில்லை. அடையாளரீதியான நசரேயர் நேர்த்திக்கடன்களையும் அவர் அனுமதிக்கவில்லை. அடையாளரீதியான தசமபாகங்களையும் அவர் அனுமதிக்கவில்லை. வெளிப்புறச் சடங்குகளை மனிதர்கள் எங்கும் செய்யக்கூடிய எளிமைப்படுத்தப்பட்ட வடிவங்களால் மாற்றலாம் என்று அவர் ஒருபோதும் யாரிடமும் கூறவில்லை.

அடையாளரீதியான கீழ்ப்படிதலை உருவாக்குவது, கீழ்ப்படிதலின் உடல்ரீதியான இயலாமை கடவுளுக்கே எதிர்பாராததாகப் பட்டதுபோல் பாசாங்கு செய்வதாகும்—அவர் தாமே அகற்றியதை நாம் "போலியாகச் செய்து காட்டுவதற்கு" கடவுளுக்கு நம்முடைய உதவி தேவைப்படுவதுபோல. ஆனால் இது கடவுளுக்கு எதிரான குற்றமாகும். இது அவருடைய கட்டளைகளை நெகிழ்வானவையாகவும், அவருடைய துல்லியத்தைப் பேச்சுவார்த்தைக்கு உட்பட்டதாகவும், அவருடைய சித்தத்தை மனிதப் படைப்பாற்றலால் "உதவப்பட" வேண்டிய ஒன்றாகவும் கருதுகிறது.

கடவுள் கூறிய கட்டளைக்குப் பதிலாக அவர் கூறாத ஒன்றை வைப்பதால், அடையாளரீதியான கீழ்ப்படிதல் கீழ்ப்படியாமையாகும்.

கீழ்ப்படிதல் இயலாதபோது, கடவுள் மாற்றீட்டை அல்ல, கட்டுப்பாட்டை எதிர்பார்க்கிறார்

கடவுள் ஆலயத்தையும், பலிபீடத்தையும், லேவியர் ஊழியத்தையும் அகற்றியபோது, சில கட்டளைகளை இனி நிறைவேற்ற முடியாது என்று உறுதியான ஒரு அறிவிப்பைச் செய்தார். ஆனால் அவற்றுக்குப் பதிலாக வேறு எதையும் செய்ய அவர் அனுமதிக்கவில்லை.

உடல்ரீதியாகக் கடைப்பிடிக்க முடியாத கட்டளைக்கான சரியான பதில் எளிமையானது:

கடவுள் கீழ்ப்படிவதற்கான வழியை மீண்டும் அளிக்கும் வரை, அதைக் கடைப்பிடிக்காமல் இருங்கள்.

இது கீழ்ப்படியாமை அல்ல. கடவுள் தாமே ஏற்படுத்திய எல்லைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதாகும். தாழ்மையுடனும் கட்டுப்பாட்டுடனும் வெளிப்படுத்தப்படும் கர்த்தருக்கான பயம் இதுவே.

ஒரு சட்டத்தின் அடையாளரீதியான வடிவத்தை உருவாக்குவது தாழ்மை அல்ல —அது பக்தியின் வேடமிட்ட கலகமாகும்.

“செய்யக்கூடிய மாற்று வடிவங்களின்” ஆபத்து

கடவுள் நிறைவேற்ற இயலாதவையாக ஆக்கிய கட்டளைகளுக்காக, நவீன மதம் அடிக்கடி “செய்யக்கூடிய மாற்று வடிவங்களை” உருவாக்க முயல்கிறது:

- பஸ்கா பலிக்குப் பதிலாக உருவாக்கப்பட்ட திருவிருந்து ஆராதனை
- கடவுள் வரையறுத்த தசமபாகத்துக்குப் பதிலாக 10 சதவீத நிதி நன்கொடை
- எருசலேமில் கட்டளையிடப்பட்ட காணிக்கைகளுக்குப் பதிலாகப் பண்டிகை “ஒத்திகைகள்”
- உண்மையான நேர்த்திக்கடனுக்குப் பதிலாக அடையாளரீதியான நசரேயர் நடைமுறைகள்
- வேதாகமத்தின் சுத்திகரிப்பு முறைக்குப் பதிலாகச் சடங்குரீதியான “சுத்தம் குறித்த போதனைகள்”

இந்த நடைமுறைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒரே முறையைப் பின்பற்றுகின்றன:

1. கடவுள் ஒரு துல்லியமான கட்டளையைக் கொடுத்தார்.
2. கடவுள் ஆலயத்தை அகற்றி, கீழ்ப்படிதலை இயலாததாக்கினார்.
3. மனிதர்கள் தங்களால் நிறைவேற்றக்கூடிய மாற்றியமைக்கப்பட்ட வடிவத்தை உருவாக்கினர்.
4. அதை அவர்கள் கீழ்ப்படிதல் என்று அழைக்கிறார்கள்.

ஆனால் கடவுள் தம்முடைய கட்டளைகளுக்குப் பதிலாக எதையும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அவர் தாமே வரையறுத்த கீழ்ப்படிதலை மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்கிறார்.

மாற்றீட்டை உருவாக்குவது, கடவுள் தவறு செய்துவிட்டார் என்று குறிப்பதாகும் —அதாவது தொடர்ந்து கீழ்ப்படிவார்கள் என்று அவர் எதிர்பார்த்தார், ஆனால்

கீழ்ப்படிவதற்கான வழியைப் பாதுகாக்கத் தவறிவிட்டார் என்று சொல்வதாகும். கடவுள் கவனிக்கத் தவறியதாகக் கூறப்படும் ஒரு “பிரச்சினைக்கு” மனிதப் புத்திசாலித்தனத்தைத் தீர்வாகக் கருதுவதாகும். இது கடவுளுடைய ஞானத்தை அவமதிப்பதாகும்.

இன்றைய கீழ்ப்படிதல்: நியாயப்பிரமாணத்தை மாற்றாமல் மதித்தல்

இன்று நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய சரியான அணுகுமுறை, வேதவசனம் முழுவதும் தேவைப்படுவது ஒன்றே: கடவுள் சாத்தியமாக்கிய அனைத்துக்கும் கீழ்ப்படிவதும், அவர் சாத்தியமாக்காததை மாற்ற மறுப்பதும்.

- ஆலயத்தைச் சார்ந்திராத கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிகிறோம்.
- ஆலயத்தைச் சார்ந்திருக்கும் கட்டளைகளை மாற்ற மறுப்பதன் மூலம் அவற்றை மதிக்கிறோம்.
- பகுதியளவான கீழ்ப்படிதலை நிராகரிக்கிறோம்.
- அடையாளரீதியான கீழ்ப்படிதலை நிராகரிக்கிறோம்.
- அவர் கட்டளையிட்டவற்றுக்கு மட்டுமே, அவர் கட்டளையிட்ட விதத்திலேயே கீழ்ப்படியும் அளவுக்கு நாம் கடவுளுக்குப் பயப்படுகிறோம்.

இதுவே உண்மையான விசுவாசம். இதுவே உண்மையான கீழ்ப்படிதல். மற்ற அனைத்தும் மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட மதமே.

அவருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு நடுங்கும் இருதயம்

தம்முடைய வார்த்தையைக் கேட்டு நடுங்குகிற வழிபடுபவரையே கடவுள் பிரியப்படுத்துகிறார் (ஏசாயா 66:2)—அதை வசதியாகவோ சாத்தியமாகவோ ஆக்கும்படி மறுவடிவமைக்கிறவரை அல்ல. தாழ்மையான ஒருவர், கடவுள் தற்காலிகமாக எட்ட முடியாதவையாக வைத்துள்ள கட்டளைகளுக்குப் பதிலாகப் புதிய சட்டங்களை உருவாக்க மறுக்கிறார். கடவுள் உண்மையில் கூறிய கட்டளைக்கு எப்போதும் பொருந்தியிருக்க வேண்டும் என்பதைக் கீழ்ப்படிதல் குறிக்கிறது என்பதை அவர் உணர்கிறார்.

கடவுளுடைய நியாயப்பிரமாணம் இன்னமும் பரிபூரணமானது. எதுவும் ஒழிக்கப்படவில்லை. ஆனால் ஒவ்வொரு கட்டளையையும் இன்று கடைப்பிடிக்க முடியாது. உண்மையுள்ள பதில், பகுதியளவான கீழ்ப்படிதலை மறுப்பதும், அடையாளரீதியான கீழ்ப்படிதலை நிராகரிப்பதும், கடவுள் கொடுத்தவாறே நியாயப்பிரமாணத்தை மதிப்பதுமாகும்.